

Vpl. Pyhäjärvi

Keskiviikko 29. maaliskuuta 2017

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 3 62. vuosikerta

Pyhäjärvi-Säätiön hallinnolla vuosikokous

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallinto piti vuotuisen kokouksena. Muutamia henkilövaihdoksia tehtiin. SIVU 2.

Taubilan kirja valmistuu ja julki 22. huhti- kuuta

Uuden kyläkirjan aikaikkuna on laaja, Taubilan elinkaaren mittainen, ulottuen 1600-luvulta 1940-luvulle. Lähtöaineisto oli runsas, josta johtuen aiheen rajaus oli tehtävä tiukasti Taubilaa koskeva.

SIVUT 3 ja 11

Stipendin- saaja Ville oppii näyttämö- työtä Lontoossa

Röyhelöasusteissa Ville Käyhkö, nyk. Loikkanen: Mr. Witwoud, William Congreve: The way of the world (restoration era näytelmä, ensi-ilta 1700) Näytelmä tehtiin 1700-luvun tyyliin. Hän on yksi todella harvoista suomalaista, joka on päässyt opiskelemaan kuuluisiaan lontoolaiseen draamakouluun. SIVU 7.

Kunnia- puheen- johtaja kannustaa liikkumaan

Anterolle Pärssisen standardi. luovutettiin sukuseuran SIVU 5

Kahdenkymppinen juhlahiihtoonsa lähdsä 12.3. MM-kisojen numeroliiviin pukeutuneena.

29 maaliskuuta 2017

Perinteen kantovoima

Jokainen ihmispersoonana on monen siihen vaikuttavan tekijän yhteinen luomus. Kenties merkittävien niistä on "verenperintö", jokaisen saama ainutkertainen perintötekijöiden summa omilta vanhemmiltaan ja esivanhemmiltaan. Tämä ei ole kuitenkaan ainoa ihmisen persoonaa muokkaava tekijä. Siihen tulevat lisäksi kulttuuriympäristö, kieli, kasvatus ja koulutus sekä monet muut tekijät.

Suomalaiseen identiteettiin on kuulunut alaryhmiä, "heimoja", joihin vaikuttavat maantieteellisen sijainti Suomen kartalla, murteet, ja erilaiset kulttuuriperinteet. Ne ovat olleet aikaisemmin hyvinkin omaleimaisia, mutta väestön joutuessa eristäytyneiden muuttoliikkeiden kuljettavaksi perinteet ovat lomittuneet ja sekoittuneet.

Pääosa suomalaisesta heimoperinteestä on saanut pysyä omalla maantieteellisellä alueellaan, ja niissä voi vieläkin aistia sen merkityksen. Mielikuvamme esimerkiksi eteläpohjalaisista ja savolaisista saavat vahvan lisämausteen tietoisuudesta, että Etelä-Pohjanmaa ja Savo ovat edelleen Suomen kartalla. Sen sijaan se Karjala, jossa meidän Vpl. pyhäjärveläisten juuret ovat, ei ole enää vuosikymmeniin ollut asuinsijamme. On kuitenkin aika ihmeellistä, että karjalainen perinne on silti säilynyt elinvoimaisena ja koko Suomen perinnekokonaisuuteen vaikuttavana tekijänä.

Ensi kesänä pääsemme hieman paikkaamaan heimokohtaista puutettamme, kun vietämme toisen kerran juhlaamme entisellä kotiseudullamme. Se tarjoaa hyvän mahdollisuuden siirtää perinteesen liittyvää kokemuskykyä myös uusille sukupolville. Toivottavasti juhlaan liittyy mahdollisimman monta nuorempien sukupolvien pyhäjärveläistä. Olen itse kokenut karjalaisuuden ja sen monet ulottuvuudet vahvana elämän kantovoimana ja halunnut siirtää sitä myös omille jälkeläisilleni.

Olen yli viiden vuosikymmenen ajan osallistunut karjalaiseen järjestötoimintaan Vpl. Pyhäjärvi-Seurassa, Vpl. Pyhäjärvi-Säätiössä ja Karjalan Liitossa. Nyt on tullut aika, jolloin luovun Säätiön hallituksen jäsenyydestä. Tunnen suurta kiitollisuutta hallituksen ja hallintoneuvoston jäseniä kohtaan, joiden kanssa olen saanut tehdä työtä karjalaisuuden ja Vpl. pyhäjärveläisyyden hyväksi.

JUHANI
FORSBERG

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallintoon hieman muutoksia

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallintoneuvoston vuosikokous pidettiin Sastamalassa 18.3.2017. Paikalla oli kahdeksan hallintoneuvoston varsinaista jäsentä, kolme varajäsentä, kunniapuheenjohtaja **Antero Pärssinen** ja kunniajäsen **Yrjö S. Kaasalainen**.

Kokouksessa mm. hyväksyttiin vuoden 2016 toimintakertomus, tilinpäätös ja vuosikertomus sekä alkaneen vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio. Vuoden 2016 vuosikertomus tulee kevään aikana säätiön kotisivuille kaikkien luettavaksi.

Kokouksessa tehtiin myös sääntöjen mukaiset henkilövalinnat. Erovuoroisista hallintoneuvoston jäsenistä jatkatvat **Teuvo Henttonen**, **Jari Kukko** ja **Jukka Pehkonen**.

Juhani Paajasen tilalle hallintoneuvoston varsinaiseksi jäseneksi valittiin **Riitta Hirvonen** Vantaalta. Erovuoroisista hallintoneuvoston varajäsenistä **Jorma Pakarinen** jatkaa, **Kari Kyanderin** tilalle valittiin **Kaisa-Liisa Korhonen** Helsingistä ja hallituksen varajäseneksi siirtyneen **Sari Harjunmaan** tilalle hallintoneuvoston varajäseneksi valittiin **Miika Puranen** Vantaalta.

Esko Pulakka jatkaa edelleen hallintoneuvoston puheenjohtajana ja **Tuomo Hinkkanen** jatkaa varapuheenjohtajana. Edellä mainittujen lisäksi hallintoneuvoston varsinaisia jäseniä ovat **Raija Holma**, **Yrjö Inkinen** (Tampere), **Antti Kaikkonen**, **Merja Luukkanen**, **Kalle Pakarinen** ja **Martti Pärssinen**

Säätiön hallituksen kiitokset Juhani Forsbergille (oik.) toivat Pertti Hakanen, Kirsti Naskali ja Esko Pulakka. Kuva: Yrjö Inkinen.

ja varajäseninä **Lea Jokinen**, **Silvo Kaasalainen**, ja **Risto Toivainen**.

Hallituksen erovuoroisista jäsenistä **Pertti Hakanen** jatkaa varsinaisena jäsenenä ja **Jukka Pusa** hänen henkilökohtaisena varajäsenenään.

Erovuorossa ollut ja viime vuodet hallituksen varapuheenjohtajana toiminut **Juhani Forsberg** ilmoitti haluavansa luopua hallituspaikasta. Uudeksi jäseneksi hänen tilalleen valittiin edellisen hallituskauden Juhaniin henkilökohtaisena varajäsenenä toiminut **Tarja Kopalainen** Sastamalasta. Tarja Kopalaisen varajäseneksi valittiin **Sari Harjunmaa** Huitista. Halli-

tukseen kuuluvat lisäksi varsinaisina jäseninä **Mauri Hauhia**, **Markku Pärssinen** ja **Kirsti Naskali** sekä varajäseninä **Yrjö Inkinen** (Huitinen), **Pirjo Kiiala** ja **Kari Aikas**.

Heti hallintoneuvoston kokouksen jälkeen pidettiin uuden hallituksen järjestäytymiskokous. Siinä valittiin sastamalainen **Pertti Hakanen** edelleen puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi valittiin **Mauri Hauhia** Turusta.

Juhani Forsbergia kiitettiin kukkasin pitkäaikaisesta ja monipuolisesta työstä säätiön hyväksi. Hän on ollut mukana säätiön

toiminnassa jo 1960-luvulta ja säätiön hallinnossa vuodesta 1991. Ensin hallituksen varajäsenenä, sitten varsinaisena jäsenenä ja vuodesta 2006 lähtien hän on toiminut hallituksen varapuheenjohtajana.

Juhani lupasi, että hänen ammattitaitoaan voidaan jatkossakin käyttää erilaisiin tilaisuuksien yhteydessä, ja hän lupasi edelleenkin kirjoittaa lehtemme niin Kirkonsanomapalstalle kuin tarinoita karjalaiseen ruokakulttuuriin liittyen.

KIRSTI NASKALI

Tiesitkö tämän Pyhäjärven vaakunasta?

Vaakunan kuviot on otettu Pyhäjärven kirkkoaholle 1936 pystytetystä lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkin huipulla olevasta lyhdystä, jonka yläpuolella oli Karjalan vaakunakuvio. Idea on rovasti **Kaarle Viikan** ja heraldisessa muotoilussa avusti heraldikko **Kaj Kajander**, 1989.

Vaakunan selitys:

Punaissa kentässä kultainen lipuke, jossa musta, kulmikas tylppäkätkäinen ankkuriristi; ristin alin sakara muita pitempi. Lipukkeen yläpuolella kaksi irtonaista, toisiaan vastaan iskevää käsivartta, joista oikea pitelee miekkaa, vasen käyttää sapelaa; kaikki hopeaa.

Pastori Tarja Kopalainen on säätiön hallituksen uusiin varsinaisen jäsen.

Taubila esiin – kartanon vaiheet lahjoitusmaakaudesta Fazerin aikaan

Pyhäjärveläinen kotiseutukirjallisuus on saanut joukkoonsa uuden jäsenen, Taubilan kartano – lahjoitusmaakaudesta Fazerin aikaan.

Kirja tuo esiin koulupiiri- ja kyläkirjojen tavoin pyhäjärveläistä paikallishistoriaa ja kulttuuriympäristöä ajassa myötäelävien ihmisten inhimillisiä tarinoita unohtamatta. Kirjan aikaikkuna on laaja, Taubilan elinkaaren mitainen, ulottuen 1600-luvulta 1940-luvulle. Lähtöaineisto oli runsas, josta johtuen aiheen rajausta oli tehtävä tiukasti Taubilaa koskevaksi.

Lahjoitusmaakausi kuuluu olennaisena osana kirjan alkuun. Taubilan tapahtumat olivat tuolloin koko Kannaksen kiinnostuksen kohteena.

Suurin osa sivumäärästä on kuitenkin kertontaa valokuvineen Fazerin ajasta alkaen etusisäkannen kartasta vuodelta 1922 ja päättyen jäähyväisiin Pyhäjärvelle syyskuussa 1944 kirjan lopun sisäkannessa.

Tämän lehden palstoilla on menneinä vuosikymmeninä käyty kiivasta keskustelua Taubila-nimen synnystä. Kuka kaatoi ja milloin piiskapetäjän? Myös näihin kysymyksiin on kirjassa haettu vastauksia.

Olennainen muutos

Muutos Taubilan kartanon toiminnassa ja toimintaympäristössä alkoi näkyä välittömästi sen jälkeen, kun kauppaneuvos **Karl Fazer** osti kartanon elokuussa 1918.

Aiemmin vähälle huomiolle jäänyt maa- ja metsätalouden hoito alkoi kehittyä näkyvällä tavalla. Peltoja kunnostettiin ja uutta raivattiin, metsänhoito parani ja hakkuut lisääntyivät, karja uudistui ja koneet tulivat vähitellen hevosten tilalle. Rakennuksia peruskorjattiin ja uudisrakentaminen käynnistyi kartanon tulevaa toimintaa ja asumistarpeita varten.

Itse asiassa muutokset alkoivat näkyä jo 1890-luvulta lähtien maa- ja karjataloudessa sekä tilan koneellistamisessa, kun **Toivo Francke** tuli Taubilan hovinhoitajaksi. Hänen valtuutensa eivät kuitenkaan yltäneet kreivi **Wladimir Frederickszin** aikana voimaperäiseen metsänhoitoon.

Veitikka silmäkulmassa

Lahjoitusmaakausi oli autoritaarista aikaa työntekijöille. Kuri oli ankara. Siitä

huolimatta pieni kiusoittelu esimiehiä kohtaan kukoisti elopelolla. Kun lettipiiska heilui, kierrettiin pellon toista reunaa pitkin pakoon, naisten paidanhelmat olivat silloin tällöin epäsiivellisesti koholla – ”ei lyönti”.

Olipa joskus näyttäviä miesten keskeisiä painioteluja tyylillä – ota kiinni mistä saat.

Huumori kukoisti myös Fazerin aikana. Emäntä, joka ei saanut kulkulupaa oikotietä pitkin juhannuskirkolle, muisti tämän eräänä kuumana elokuun päivänä. Herrasväki oli vierai- neen menossa rantalaitumelle leiriytymään ja tarkoituksena ravustaa illalla.

Päivälöpsyn jälkeen hänelle pälkähti päähän päästää sonni navetasta lehmiä ja paarmojen joukkoon – emännän kosto. Niin eläimet kirmailivat yhdessä häntä pystyssä rantaan. Oli luonnollista, että leiriläisille tuli kiire – sonni vielä viimeisteli loput.

Kahvenitsan järvi – huvia ja hyötyä

Karl Fazer oli innokas metsästäjä ja tarkka ampuja. Hänen mieliharrastukse- naan oli sorsastus Kahvenitsan järvellä.

Erään kerran sorsastus- seurueeseen kuului hänen **Edvard**-veljensä. Järvellä oli hiljaista, sorsia ei näkynyt, ei kuulunut. Edvard ryhtyi ajan kuluksi rallattelemaan, musiikkimies kun oli. Jahti päättyi sillä kertaa siihen. Karl Fazer joutui nyt ojentamaan veljeään kohtuullisin sanakääntein siitä, miten sorsajahdissa tulee käytäyttyä.

Kahvenitsan järven rannoilla kasvoi runsaasti niityheinää. Taubilan kartano ja järvenrannan talonpojat saivat siitä hyvää luonnon- heinää karjaa varten talveksi. Heinän niitto ja korjuu tapahtui tarkasti määritellyn menettelyn mukaan. Sadosta puolet sai kartano ja toisen puolen tekijät – talonpoikien vapaaehtoisia ja oikeudenmukaista ”ropot- tia”.

Johtajuuteen oppia Taubilasta

Autonomisen ajan johtajuudesta siirryttiin Taubilassa kokonaan toisenlaisiin toimintatapoihin.

Lähdeaineistoa kootessa minulle jäi epäselväksi, mistä kumpuavat Fazerin aikana käynnistyneet valtavat investoinnit, kyky tuottaa erinomaisia maa-, metsä-, puutarha- ja karjatalouden tuloksia, henkilöstön työttyväisyys, luoda mallikkaat yhteiskuntasuhteet ja erityisesti selviytymisen tai-

to sodan jaloista? Oliko kaikki Karl ja **Berta Fazerin** ansiota, vai oliko kyse siitä, että Fazer teki oikeita henkilövalintoja esikuntaan- sa?

Olihan Fazerilla johdettavaa Taubilan ohella myös Helsingin tehtaalla. Eräs menestyksen salaisuus lie- nee ollut luottamus tehtyi- hin henkilövalintoihin. Tilanhoitajalle annettu valta- kirja oli yksi osoitus tästä. Hänelle oli annettu melko vapaat kädet toimia itse- näisesti. Tähän vapauteen liittyi toki vastuu ja velvoite toimia lainmukaisesti.

Taubilaan muodostui ajan oloon kiinteä ja luja yhteistoimintakulttuuri, joka heijastui työväen ohella koko pitäjän menestykseen.

Eräs menestystekijä oli Karl ja Berta Fazerin läsnä- olon merkitys, joka näkyi muun muassa elopelloilla vietetyissä yhteisissä kahvi- hetkissä.

Yhteinen vastuun otta- minen näkyi erityisesti sil- loin, kun Taubilan väki lähti karjan kanssa sodan ja- loista viimeiselle matkalle. He selviytyivät vaikeuksista huolimatta.

Tähän yhteyteen on vielä liitettävä Berta Fazerin vas- tuun otto ja huolenpito lä- heisistä sodan aikana ja vä- littömästi sen jälkeen. Tämä aika, jos mikä, oli vankka sitoutumisen osoitus ja yh- dessä selviytymisen taitoa parhaimmillaan. – ”Taubi- lassa oli hyvä olla. Karl Fazer oli rehellinen ja taita- va johtaja, joka nautti työ- väen luottamusta ja kunni- oitusta.”

KAUKO
HINKKANEN

Kotiseutumatkailua. Fazer rakennutti 1920-luvulla työväelle asuntoja. Mauri Hauhia Kalmiston talon edessä vuonna 2015. Kuva: Mauri Hauhia.

Herrasväen parihevoset odottamassa lähtöä pitäjälle. Kuva: Suomen maati- lat IV, 1932. Huom: Peltohevoset olivat erikseen; herrasväen vaunuja varten oli varattu oma hevospari.

Etu-
terassin
jyhkeä
kaksois
pyl-
väikkö.

Kirkonsanoma

Jotain syvempää

Rakkaamme

**Aapo Ensio
UKKONEN**s. 22.11.1934 Pyhäjärvi Vpl
k. 29.1.2017 Sastamala

Rakkaudella muistaen

Pirkko**Jouni perheineen
Ilona perheineen**

Milloin on tullut
ihmisen ilta?
Silloin kun uupumus
vereen laskee
niin kuin syksyn
harmaja sumu
kietoen valkeaan
kuolinliinaan
menneen ja tulevan,
toivon ja kaipuun.
(Lauri Pohjanpää)

Siunattu 11.2. Sammaljoen
kirkossa läheisten
ja ystävien läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Törmäsin hiljattain Facebookissa päivitykseen jossa kehoitettiin jakamaan sydämiä. Paikkakunnalla oli tapahtunut surullisia asioita, ja kirjoittaja kehotti kaikkia jakamaan toisilleen paljon sydämiä. Jäin miettimään asiaa. Sydämet ovat toki ihania. Mieltä lämmittää, kun joku päivittää sydämen omalle aikajanjalle. Mutta se on kuitenkin vain pieni hymiö tietokoneen tai älypuhelimien näytöllä.

Kuinka paljon parempaa onkaan se, jos voimme toivottaa toisillemme siunausta. Siunauksen toivotukseensaältyä halu kantaa toinenihminen rukouksessa Taivaallisen Isän eteen. Siunauksen pyytävä ymmärtää, että itsessämme emme voi tehdä paljoakaan, mutta Jumala voi auttaa ja hänen apuaan ja hoitoaan me saamme pyytää. Siunauksen toivotuksen kylkeen toki sopii hyvin se sydäminen.

Myös tulevaa pääsiäisen aikaa voi viettää kahdella tavalla, niin että ottaa juhlasta pelkän ulkonaisen

muodon, tai syvemmin, sisällön kanssa. Luulenpa, että pääsiäisen rikkaat perinteet ovat nykyihmisille usein vieraita. Tuskin kaikki nykylapset edes tietävät, miksi pääsiäistä vietetään. Miksi kylvetään raihuohoa? Miksi maalataan kananmunia ja syödään suklaamunia? Mihin liittyy virpominen? Asianmukaiset tavat, koristelu ja sesongin mukainen ruoka hallitaan, mutta epäselväksi jää, mitä oikein juhliin.

Pääsiäisaika on kirkkokuudessa rikas. Tuhkakeskiviikosta alkava paaston-aika kutsuu hiljentymiseen ja katumukseen, oman elämän tutkimiseen. Viime vuosina on yleistynyt tapa viettää paastonajan alkajaisiksi tuhkamessuja, joissa kirkkovieras saa otsaansa tuhkalla piirretyn ristin, katumuksen merkin. Palmusunnuntaista alkaa hiljainen viikko, jonka aikana seurataan Kristusta hänen kärsimystiellään. Monet seurakunnat järjestävät silloin elämyksellisiä pääsiäisvaelluksia. Kiirastorstai-illan ehtoollinen on rakkauden-

täyteinen, haikaa kaunis hetki, joka päättyy kirkon pukemiseen mustaan. Pitkäperjantaina, kirkkovuoden ainoana mustana päivänä, urut vaikenevat ja murhe on käsin kosketeltavaa. Kuoleman pimeys vaihtuu ylösnousemuksen riemuun pääsiäisyön messussa.

Ajatelkaapa, mitä kaikkea jääme paitsi, jos otamme pääsiäisestä vain muodon; raihuohon tipuneen, suklaamunat, lampaan ja mämmiä, ja unohtamme pääsiäisen päähenkilön, Jeesuksen.

Silloin pääsiäisemme jää tyhjäksi kuin sydänhymiö ilman siunauksen toivotusta. Kirkon ja meidän kaikkien kristittyjen tehtävä on pitää sisältyä esillä ja kertoa mistä pääsiäisessä, joulussa ja kirkkovuoden muissa juhlissa oikein on kysymys.

Kutsun sinut osallistumaan pääsiäisen aikaan seurakunnan tilaisuuksiin; Via dolorosa –vaellukselle; konserteihin, pääsiäisajan jumalanpalveluksiin. Kirkossa on paljon nähtävää ja kirkkokäynti on elämys

myös lapsille. Hiljattain yksi äiti kysyi minulta, onko kirkonmenot muuttuneet erilaisiksi kuin ennen, kun kirkossa ei nykyään ole tylsää. Jos et ole käynyt pitkään aikaan kirkossa, tule ihmeessä pääsiäisen aikana käymään. Voi olla, että sinäkin saat yllätystä iloisesti.

TARJA
KOPALAINEN,
seurakuntapastori
Sastamalan seurakunta

Rakkaamme

**Eino Armas
KALLONEN**s. 4.6.1922 Sakkola
k. 21.2.2017 Jyväskylä

Kaivaten

Jorma**Irja ja Jarmo****Jussi perheineen****Irma ja Pekka****Teemu perheineen****sukulaiset ja ystävät**

Ihminen sulautuu ikuisuuteen
niin kuin kesä sulautuu syksyyn,
päivä yöhön, murhe kiitollisuuteen
ja kaikki lopulta valon syliin.

Siunaus toimitettu 25.3.2017.
Lämmin kiitos osanotostanne.

vpl. Pyhäjärvi

Kotisivut
osoitteessa:www.karjalanliitto.fi/
vplpyhajarvisaatio

OIKAISU. Pyhäjärven
Jaaman poika **Veikko
Kaasalainen** muisteli viime
numerossa lehmän
kanssa tekemänsä evakomatkaa. **Heikki Kaasalaisen** vaimon nimi oli **Anni** eikä Maria, niin kuin se juttuun virheellisesti oli pujahtanut.

Kaijan Suvelan tauluja näyttelyssä Lohjalla

Kaija Suvelan, o.s. **Inkinen**, maalarien öljyväritöiden näyttely avattiin Lohjalla lauantaina 23.3. Näyttely on esillä Kultakartanossa Lohjalla, osoite Ojamonkatu 34, avajaisista iltapäivisin kolmen viikon ajan.

Kaija on syntynyt 1943 Vpl. Pyhäjärvellä Porsaanmäellä, vanhemmat **Aune Viskari** ja **Pauli Inkinen**. Isovanhemmat isäpuolelta on **Yrjö** ja **Iida Inkinen** Noitermaasta ja äidin puolelta **Matti** ja **Ida Viskari** Porsaanmäeltä.

Taulut näyttelyyn on koottu ystävilta ja sukulaisilta, Kaija kertoo, että viimeksi maalaamisestaan on kulunut noin 30 vuotta. Esillä näyttelyssä on noin 40 taulua.

-MRT

Kaija Suvela, o.s. Inkinen. Kuvat: Yrjö Inkinen.

Tässä yksi
Kaijan taulu,
joka kuvaa
Loimijoen
koskea,
Korkeakosken
myllyä
Huittisissa.

Merkkipäiviä

90 vuotta täytti 3.2.2017 **Orvokki Vanhanen** (kuvassa) Lappeenrannassa. Kotoisin hän on Vpl. Pyhäjärveltä Yläjärven Vanhasenniemenestä.

Orvokki kiittää kaikkia häntä muistaneita.

Kahdeksankymmenvuotias eversti komentaa nuoret ja vanhat liikkeelle

Innokas Karjala-harrastaja, Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön kunniapuheenjohtaja, eversti evp. **Antero Pärssinen** vietti 80-vuotispäivää 11.3. sukulaisten ja ystävien kera Lahden upseerikerholla. Varsinainen merkkipäivä oli seuraavana päivänä, jolloin urheilumies starttasi heti aamutuaan hiihtolennille.

Mm. puolustusvoimien liikuntakasvatus- ja urheilutoiminnassa vuosia työskennellyt eversti toivoo, että liikunta saisi suomalaisten keskuudessa enemmän jalansijaa jo koululikkunnasta alkaen.

Mutta palataan juurille. Sukututkimus on yksi Antero Pärssisen mielenkiinnon kohteista.

Pärssisten nimi mainitaan ensimmäisen kerran Vatjan viidenneksen verokirjassa vuodelta 1500 Muolaan Pärssilässä, sittemmin tunnettu Kyyrölänä. Sieltä on iso osa Pärssisiä siirtynyt Pyhäjärven Kahvenitsalle, jossa kaksi Pärssisen taloa käsitti 1600-luvun alkupuolella lähes kolme neljäsosaa koko kylästä. Saman vuosisadan loppupuolelta nykypäivään on elänyt seitsemän sukharaa. Minun isoisän on tullut 1880-luvulla kotivävyksi Kelja 1:een Haiskoselle.

Kaksi kertaa evakkoon lähteneille karjalaisuus ja pyhäjärveläisyys on ollut selviö. Yhteyksiä sukulaisiin ja naapureihin pidettiin Karjalassa tiiviisti. Yhteiset kaukaisempiin sukulaisiin hiipuivat luonnollisesti evakkotapailella ja samaten myös tietämys sukulaisuudesta, ennen kuin sukututkimuksen kautta tuntemus on kasvanut tällä vuosituhannella korvaten vähentyneen perimätiedon.

Sukututkimuksen Antero Pärssinen aloitti **Reino Kukon** innoittamana vuonna 1980 nykyisellä asuinseudullaan Lahdessa.

Se toiminta oli ”kesäannolla” ihan vuosituhannen lopulle, jolloin hankin Pyhäjärven kirkonkirjojen mikrokortit kotiin ja tutkimaan sain täysin uuden vauhdin. Vuoden 2000 Pyhäjärvi-juhilla Lahdessa oli ensimmäisen kerran sukututkimusseminaari. Niitä pidettiin siihen saakka, kun juhlista tuli yksipäiväiset eli vuoteen 2015.

Osanotto sukututkimusseminareihin Pyhäjärvi-juhilla on jollain, 80-100 henkeä. Jollain tavoin meidän tulisi jatkaa noita seminaareja, olisihan nyt aivan uusi ulottuvuuskin, kun DNA-sukututkimus käytettävissä, hän muistuttaa.

Antero Pärssinen on antanut aikaansa moniin toimiin karjalaisuuden parissa.

Säätiöömme tutustuminen alkoi ensimmäisistä Pyhäjärvi-juhlista isäni **Toivon** ja äitini **Ainon** kanssa. Ajokortin saatua 18-vuotiaana kuskini osa oli luonnollinen veljieni kanssa. Pyhäjärvi-seuran pikkujouluissa Helsingissä muistan olleeni ensimmäisen kerran kadettina. Vuosien saatossa olen ollut neljä vuotta Vpl. Pyhäjärvi-seuran puheenjohtajana. Säätiöemme hallintoneuvostossa jäsenenä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana toimin vuodesta 1983 vuoteen 2011. Tuolloin jäin seuraamaan asioita kauempaa kunniapuheenjohtajana, hän summaa.

Siirtyessäni virassa ollessani paikkakunnalta toiselle olin mukana perustamassa Vpl Pyhäjärvi-kerhoa Lahteen vuonna 1978 ja Lappeenrantaan Etelä-Karjalan Pyhäjärvi-kerhoa vuonna 1988. Lappeenrannasta teimme myös ensimmäisen Pyhäjärven matkan vuonna 1990. Tuolloin 85-vuotias äitinikin oli vielä mukana.

Pärssinen kertoo, että Karjalan matkoille häntä on vetänyt erityisesti se, että synnyinkotinsa on edelleen pystyssä Keljassa.

Myös Pyhäjärven alueen arkeologiset löydöt tuhanisien vuosien takaa ja viimeiset viime vuosituhannen alkupuolelta ovat lisääneet intoa entisellä kotiseudulla käyntiin. Jopa siinä määrin, että viisi vuotta sitten pilkkireissuun liittyen juhlimme syntymäpäivääni Musakan Lomaranassa Pyhäjärvellä.

Pilkkireissuja teimme Pärssisen Sukuseuran innokkaiden pilkkijöiden kanssa 2010-luvun alkuvuosina. Ongimme Pyhäjärvestä ja Laatokasta ja koeluoventoinen tuntuma saatiin myös kerran vaikeapääsyisen Kuoppalammen kirkkaissa vesissä uiskenteleihin ahveniin.

Entä mitä Karjala-aktiivi arvelee karjalaisuuden jatkumisesta tulevien polvien keskuudessa?

Karjalaisuuden säilyminen taivaalle on keräytymässä synkkä pilvi. Liian moni on hylkäämässä oman liittomme, Karjalan Liiton, joka on perustettu heti Talvisodan jälkeen. Liitolla on edelleen tärkeä tehtävä karjalaisuuden ja karjalaisen kulttuurin vaalijana ja ylläpitäjänä. Liiton jäsenmaksusta on tullut ”suuruudellaan” liiton jäsenyydestä poistumisen veruke. Siihenhän menee vuodessa parin huoltoasemalla nauti-

tun pullakahvin hinta!, huomauttaa Pärssinen.

Onkin kysyttävä tässä valossa, onko maksamatta jättäminen rahasta kiinni vai onko ”karjalaisuuden kipinä” kadonnut jo näiltä vanhemmilta sukupolvilta? Eikö meidän tulisi yhdessä vaalia karjalaisuutta ja edes pyrkiä siirtämään sitä perintöä nuoremmille karjalaisuustaisille sukupolville?

Puolisonsa **Seijan**, o.s. **Eronen**, kanssa Antero on ollut aviossa vuodesta 1960. Lapsia on kolme, lapsenlapsia seitsemän ja neljättä sukupolveakin kaksi. Seija on kotoisin Pohjois-Karjalasta, Polvijärven Martonvaarasta, 18 kilometriä Kolilta länteen.

Seijan veli **Matias** on innokas sukututkija. Kun teetimme DNA-tutkimuksen isälinjasta, hämmästyimme, kun meille löytyi selvä DNA-sukulaisuus. Yhteinen esi-isä löytyi Muolaasta vuoden 1500 paikkeilta. DNA-osuma Eroisiin on minulla samantoinen kuin Kahvenitsan Pärssisten kanssa.

Uravalinnassa Antero Pärssisellä oli pari vaihtoehtoa.

Lauttakylän yhteiskoulua käydessäni minulla oli alkuun ajatus pyrkiä Voimistelulaitokselle jumppa-aikein opintoihin. Se haave jäi kuitenkin, kun perheiden pääsykoekäytöksien. Meidän koulussa telinevoimistelutaidot jäivät hyvin ”ohuiksi”, kun jumppatuntimme olivat pääosin palloilua. RUK:n aikana minulle tuli sitten ajatus Kadettikouluun pyrkimisestä ja sehän sitten toteutui. Liikunta, urheilu, opetustehävät ja ihmisten kanssa toimiminen pysyivät tämänkin ammatin ytimessä.

Uraani sisältyi Kadettikoulun liikuntakasvatukseen toiminimen, jossa normaalin opetustoiminnan lisäksi pääsin uudistamaan opetuskeskityksiä mm. anatomian ja fysiologian alueilla sekä suurelta osin käynnistämään kadettien liikunnanopetusjaksoit Vierumäen urheilulopistolla silloisen komentajan kenraali **Jyrö Keinosen** aloitteen/käskyn pohjalta.

Myöhemmin pääsin sitten johtamaan 1964 aloitettujen urheilujoukkojen kokoamisen Lahden Hennalan Puolustusvoimien Urheilukouluksi vuonna 1979. Hennalan tyhjentämisen myötä Urheilukoulu siirrettiin vuonna 2015 pääosin Santahaminan ja minun osani oli nyt eläkeläisenä olla mukana kirjoittamassa urheilujoukkojen Lahden ajan historiaa.

Tämän päivän varusmieskoulutus vastaa Pärssisen mukaan hyvin ajan tarpeita, eikä hänellä ole mitään sitä vastaan, että naisetkin voivat palvelukseen hakea.

Johtajakoulutus on hyvällä mallilla niin aliupseerin kuin upseerinkin osalta. He saavat hyvän koulutuskokemuksen myös siivittäviä ajatellen.

Huolissani olen nuorisomme fyysisestä ja henkisestä kunnosta. Lähes kolmannes nuorista miehistä ei fyysisten tai henkisten kyvyttömyyksiensä vuoksi kykene suorittamaan varusmiespalvelusta. On hyvä, että reippaat tytöt ovat tulleet mukaan asepalvelukseen. Näin voidaan sodan ajan joukot pitää henkilöstön puolesta edes nykyisissä vahvuuksissaan. Niinhän tarvitaan hyväkuntoisia, osaavia ja jaksavia alle 35-vuotiaita miehiä tai naisia.

Pilviä tulevaisuuden taivaalle keräytyi menossa olevasta syntymäpäivän laskukierteestä. Se vaikuttaa kahdeksankymmenvuotisen viiveellä myös meidän maanpuolustukseen. Maahanmuuttajistako apu?, Pärssinen pohtii.

Suomella on nyt 100 vuotta itsenäisyyttä takana, mitä edessä?

Suomi on voinut toisen maailmansodan myrskyistä selviytyänsä viittä vuotta kehityksen aikaa vakkaassa maailmassa, vaikka koko ajan on eri puolilla maailmaa ollut joutokäsiä käynnissä. Viimeisten vuosien tapahtumat, vanhakantainen ääretön itsekkyys ja moraalinen rapautuminen ovat viemässä meidänkin elämäme epävarmaan, huolestuttavaan suuntaan, hän tuumaa.

Maailman ja lähialueidemme tilanne on kysymysmerkkejä täysi. Pitkällä tähtäyksellä huolestuttavat myös maapallon luonnonvarojen ja ilmastoinen kesto-kyky.

Suomen valtio, kunnat ja yksityiset ovat pitkään kestäneessä velkakierroksessa, jota ei näytetä saatavan loppumaan. Yli varojen elämisen laskut jäävät näköjään lastenlapsiemme ja heidän lapsiansa maksettavaksi hyvin epävarmalla näyttävällä tulevaisuuden taloustilanteella. Talouden ohjausjärjestelmämme olisivat kyllä perusteellisen remontoitavissa, jotta tärkeitä talouspäätoimia ei tarvitsisi sanelmaan ahneuksien marginaaliset pienryhmit.

Lahdessa suksittiin Antero Pärssisen merkkipäivien alla hiihdon MM-kisat, ja

Syntymäpäiväsankarin elämäankaaritarinan juonsi itseoikeutetusti Seija-vaimo. Kuvat: Pertti Hakanen.

Kunniavieraaksi juhliin saapui itse Siiri ”Äitee” Rantanen.

toki hän oli mukana katso-mossa – samoin kuin hiihtolegendalla **Siiri Äitee Rantanen** everstin syntymäpäivillä.

Seurasin äskettäiset Lahden MM-hiihdot neljänä päivänä paikan päällä, muut päivät televisiosta.

Kokonaisuutena hyvin onnistuneet kisat jättivät kuitenkin kisaveteraanin mielestä yleisön näkökulmasta toivomisen varaa. Hiihdon MM-kisat olen seurannut Lahdessa vuodesta 1958 lähtien. Lisäksi vielä ampuhiihdon MM:t 1981, joissa olen järjestelyissä mukana olleen neljän ja puolensadan sotilaan kisapataljoonan komentajana.

Yleisötavoitteesta jäätin ainakin osaksi järjestäjien taitamattomuuden takia. Kun ihminen joutuu seisomaan portilla jonossa 40 minuuttia, hän todennäköisesti katsoo seuraavien päivien kisat televisiosta.

Suomalaisen mitalisaalis oli ihan hyvä. Pari mitalia kyllä lahjoitettiin taktisten kömmähdysten takia muille. Tarkoiten miesten parisprinttiä ja viestiä.

Pärssinen on todella huolestunut kansamme rapistuvasta – vai pitäisikö sanoa polarisoituvasta kunnosta?

Kouluissamme on vuosikymmenien ajan ollut liikuntaa vähiten kaikista Euroopan maista. Se näkyy ylipainoisina nuorina ihmisinä ja vaikuttaa mm. työkykyyn, ja kuten aiemmin totesin, pojilla myös kykyyn suoriutua varusmiespalveluksesta.

Lääkkeeksi sopsi hiih-

tolegendamme Siiri ”Äitee” Rantasen vastaus toimitajalle, joka kysyi Siiriltä, että tuleeko sitä vielä kuntoilua? Vastaus: ”Tii-jä tuosta kuntoilusta, miehän joka päivä.”

Vastausta muokaten: *mie kävelen joka päivä* sopisi ohjenuoraksi jokaiselle, varsinkin ikääntyville. Alkää hyvät ihmiset jääkö paikoille, siitä ei pian pääsekään liikkeelle!

Pärssisen kodissa riittää myös puutarhapuolella hyötyliikuntaa.

Kesäaikaan tontilla riittää puuhaa. Meidän työnsä mukaan Seija hoitaa kukat ja muut ruohovartiset. Minun osalleni jäävät puut, pensaat ja viiniköynnökset. Omenapuiden leikkauksia onkin nyt käsillä seuraavien päivien ja viikkojen aikana. Omenapuita meillä on reilut 30, osan niistä olen itse jalostanut vuosien saatossa. Opin siihen olen saanut jo pikkupoikana Karjalassa.

Merkkipäivänsä muistamiset Antero toivoi SPR:n katastrofirahaston hyväksi.

Katastrofien määrä ei nykysuuntauksessa varmasti vähene, päinvastoin. SPR on hyvä väylä auttaa hätään joutuvia ja hädässä olijoita.

Antero Pärssisen kymmenen vuoden takaisia kommentteja voi lukea **Reino Äikiän** tekemästä haastattelusta Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön nettisivujen lehtiarkistosta.

MARJO RISTILÄ-TOIKKA

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö ilmoittaa haettavaksi Vuoden 2017 apurahat

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön ilmoittaa haettavaksi apurahoja seuraavasti:

Perinnerahasto I:stä äidinkieltä tai musiikkia opiskeleville tai tutkiville henkilöille

Arvo Pärssisen rahastosta oikeus- ja taloustieteitä, sekä taloushallintoa opiskeleville

Aune ja Vilho Kähösen rahastosta opiskeluun, sekä pyhäjärveläisyyttä tukeviin tutkimuksiin

Apurahan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijan sukujuuret ovat Vpl. Pyhäjärvellä (isä, äiti, isovanhemmat jne.) Hakemuksessa on mainittava esivanhemman nimi, syntymäaika, asuinkylä tai talo.

Apurahaa ei myönnetä peruskoululaisille, lukiolaisille tai apurahan aiemmin saaneille.

Lisätietoja antaa Juhani Forsberg puh. 050 5112 899

Hakemuslomake on tulostettavissa säätiön kotisivuilta/apurahat
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Lomakkeen kaikki tiedot tulee täyttää ja kirjallinen hakemus liitteineen lähettää **30.4.2017 mennessä osoitteella**

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 HELSINKI

Ensi kesän Vpl. Pyhäjärvi-juhlille tulijat/ matkanjärjestäjät ja omatoimisesti matkalle lähtevät

Käytännön järjestelyjen sopimiseksi pyydämme pikaisesti ottamaan yhteyttä säätiön asiamieheen

Kirsti Naskaliin (puh. 040 7192 692,
s-posti: kirsti.naskali@gmail.com)

tai hallituksen puheenjohtajaan
Pertti Hakaseen (puh. 0500 505 997,
s-posti: pertti.hakaniemi@eduskunta.fi).

Juhlamatkaa odotellessa

Vpl. Pyhäjärvi-seuran puitteissa ollaan lähdeksä Pyhäjärvi-juhlille Kannakselle 14.-17.7. Lähtö on perjantaina 14.7. noin klo 8 Helsingistä ja paluu maanantaina 17.7. illalla. Seuramme matkasta kuulet tarkemmin kevätkokouksessa 2.4., seuran kotisivuilta ja huhtikuun Pyhäjärvi-lehdestä.

BUSSIMATKAT VPL. PYHÄJÄRVI-JUHLILLE KESÄLLÄ 2017

Matkavaihtoehto 1: 14.-17.7.2017 (4 päivää)

pe 14.7. Menomatkapäivä
la 15.7. Vapaata ohjelmaa / kotiseuturetkiä / retki Konevitsaan *
su 16.7. Juhlapäivä
ma 17.7. Paluumatkapäivä

Majoitusvaihtoehdot:

Kiviniemessä: Hotelli & mökkikylä ”Parus” **395 euroa/hlö** ja

Hotelli Losevo **470 euroa/hlö**

Kurkijoella, Mihailin majatalo **415 euroa/hlö**

Hinnat sis. viisumin, matkat, majoituksen ja puolihoitoruokailut

* Lisämaksullinen retki 15.7. Konevitsa + 35 euroa/hlö

Matkavaihtoehto 2: 15-17.7.2017 (3 päivää)

la 15.7. Menomatkapäivä
su 16.7. Juhlapäivä
ma 17.7. Paluumatkapäivä

Majoitusvaihtoehdot:

Viipurissa Hotelli Viipuri ja Muolaassa Kuusaan motelli **310 euroa/hlö**

Hinnat sis. viisumin, matkat, majoituksen ja puolihoitoruokailut.

Bussireitit määräytyvät ilmoittautumisten mukaan.

Busseilla tehdään kotiseutukierroksia mahdollisuuksien mukaan.

Paikkoja rajoitetusti, varaathan paikkasi ajoissa!

Tarkemmat matkaohjelmat löytyvät kotisivuiltamme www.matka-niinimaki.fi

Ilmoittautumiset keskiviikkoon 31.5. mennessä.

Vastuullinen matkanjärjestäjä & ilmoittautumiset;

Matka-Niinimäki Oy 02-4865 880 / 0500-531 905

info@matka-niinimaki.fi

3482/00/Mj Mv

Lontoo kutsui monitoimimies Villen näyttelijän oppeihin

Ville Käyhkö on yksi harvoja suomalaisia, joka on päässyt opiskelemaan Lontooseen näyttelijäksi. Jo sitä ennen hän ehti tehdä monenlaisia töitä eri puolilla maailmaa, mutta nyt todennäköisesti jää Englantiin työskentelemään näyttelijäntyön pariin.

Nykyisin hän käyttää stage-nimeä **Ville Loikka-**nen, jota hän toivookin käytettävän Käyhkön sijaan.

– Nimen jouduin vaihtamaan, sillä ä/ö ovat täällä Englannissa mahdottomia lausua. Loikkaan on isoäitini tyttönimi, Ville totea.

Ville kertoo, että hän on 6. hyväksytty oppilas koulun 60-vuotisessa historiassa (Drama Studio London). Lisäksi Ville kertoo, että kouluun on hakijoita vuodesta riippuen 3000-4000 ja paikkoja on 40 eli noin yksi prosenttia hakijoista hyväksytään.

Koulun tunnetuimpia alumneja – siis koulusta valmistuneita – ovat mm. **Forest Whitaker**, **Iosca-voittaja**, ja **Emily Watson**, Oscar-ehdokas.

Hiljattain Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallinnoimista rahastoista stipendin saanut Ville, syntynyt 1981, kertoo juuristaan: **Eino Käyhkö**, syntynyt 29.2.1912 Konnitsan kylässä, talo Kiviaho.

– Lisänä voisin mainita, että myös isäpuolen suku on Karjalasta kotoisin. Karjalassa olen itse kerran käynytkin tutustumassa vuosia sitten.

– Äidin isä, joka oli juuri Vpl. Pyhäjärveltä, valitettavasti kuoli ennen kuin synnyin. Mutta mummu leipoi aina karjalanpiirakoita, muistan itsekin hänen kanssaan niitä leiponeeni. Myös tosiaan isäpuolen suku oli Karjalasta ja myös heillä karjalaisuus oli vahvasti esillä. Viiri kirjailijalla päällä, valokuvia yms. Joten sukujuuret tiedostettiin vahvasti ja karjalaisuudesta oltiin aidosti ylpeitä.

Mitä arvellet, kuinka karjalaisuus mahdollisesti jatkuu, voitko ja haluatko itse siihen vaikuttaa?

– Kyllä nykynuorison täytyy kunnioittaa omaa perimäänsä ja vanhempien perintöä omista juuristaan. Muistan, kun itsekin kävin Karjalassa, vaikuttuneeni paikan kauniista luonnosta.

Kerro sitten muista koulumisiäsi, mitä olet tehnyt, mitä teet nyt ja mitä on sinun urallasi odotettavissa eteenpäin?

– Olen valmistunut HAMK:sta Bachelor of Business Administrator ”linjalta”, jonka jälkeen tein töitä Uretek Worldwide -konsernissa useissa tehtävissä, mm. Lisensiointipäällikkönä, vastuualueina yli 20 maata, mm. Venäjä, Etelä-Afrikka, Kiina, Taiwan, Indonesia, Etelä-Amerikka, sekä lukuisia Euroopan maita.

– Olen kuitenkin aina halunnut näyttelijäksi, joten päätin hakea arvostettuun Drama koulun Lontooseen. Olen kuudes suomalainen koulun 50-vuotisen historian aikana, joka on pääsykokeista hyväksytty sisään. Koulu on erittäin arvostettu sekä korkeatasoinen. Myös opettajat ja ohjaajat ovat alansa huip-

puja. Tällä hetkellä harjoittelemme **George Bernard Shaw** näytelmää Philanderer ja esimerkiksi ohjaaja on BAFTA-palkittu sekä International Emmy-palkintoehdokas. Joten taso on todella kova. Koulussa panostetaan vahvasti mm. Shakespearen tuotantoon ja hänen kirjoittaman ”veren” hallintaan, niin kuin sitä oikeaoppisesti kuuluu käyttää.

– Heinäkuun lopussa on edessä valmistuminen ja sitten toivottavasti tämän uuden uran alkua. Suunnitelmana on käsittämättömän kova, mutta suomalainen työmorali on ainakin tämän ajan perusteella arvostettua, toteaa Ville Loikka-nen.

MARJO
RISTILÄ-TOIKKA

Nuorilla hyvää menestystä jääkiekossa

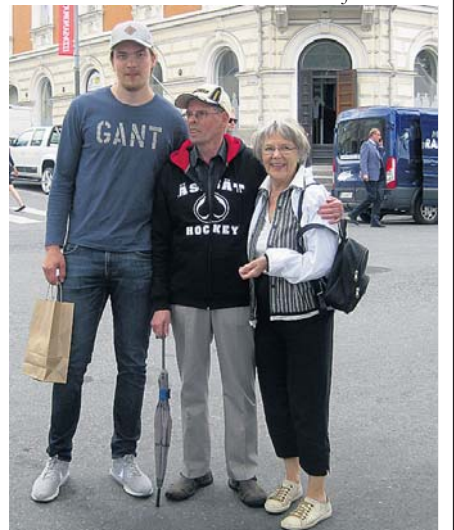
Varmaan meidän pyhäjärveläistenkin keskuudessa on jääkiekon ystäviä, ja pyhäjärveläistäustaisia jääkiekkopiloja on SM-liigassa ainakin kahdessa joukkueessa.

Tampereen Ilveksessä on kunnostautunut **Juho Liuksiala**, s.1995. Vanhemmat ovat **Marja-Leena** ja **Kari Liuksiala**. Isovanhemmat: **Helga** o.s. **Pakarinen** ja **Timo Mäkelä**. Helga on syntynyt Pyhäjärvellä. Juho on aloittanut uransa Vammalan Palloseurassa, sieltä Nokian kautta Tampereelle. Hän on pienikokoinen nopea ja taitava oikea laitahyökkääjä ja maalintekijä Ilveksessä. Juho Liuksiala nousi hiljattain liigatulokkaiden maalipörssin kärkeen.

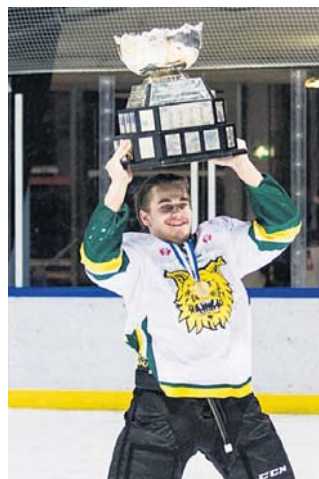
Porin Ässissä pelaa **Jarno Henrik Kärki** s. 1994. Vanhemmat **Maiju** ja **Kari Kärki**. Isovanhemmat: **Irja** o.s. **Hanski** ja **Risto Kärki**. Irja on syntynyt Pyhäjärvellä. Jarno on ollut pienestä pitäen Ässien riveissä ja pelaa kolmatta kautta SM-liigassa. Jarno oli viime vuoden Ässien kultakypä, eli paras pistemies joukkueessa.

Hän on suurikokoinen vasen laitahyökkääjä. Jarno oli Suomen maajoukkueessa EHT-turnauksessa helmikuussa.

Vammalassa 01.03.2017
IRJA KÄRKI

Jarno Kärki meidän isovanhempien kanssa Porissa heinäkuussa 2016.

Juho Liuksiala keväällä 2016, jolloin Juho on joukkue Ilves A-nuoret voittivat SM-kultaa.

Tuleeko lehtesi oikealla osoitteella?

Soita osoitteemuutos puh. 040 730 2622 tai toimitukseen sähköpostilla tai nettisivuilta löytyvällä lomakkeella.

Osoite ei muutu vain postiin ilmoittamalla.

Tilaa oma lehti

vuosikerta
35 euroa,
12 numeroa
vuodessa

Tuore tohtori kävi pyhäjärveläisten vieraana

Fil.toht. Anna Hynninen vieraili Pyhäjärvi-seuran tilaisuudessa 5.3. kertoen sanoin ja kuvin Toini Pelkosen elämäntyöstä. Kuvassa (oik.) Anna Hynninen ja äitinsä sekä Toini Pelkosen tytär Päivi miehensä Hannu Seppälän kanssa. Kuva: Marketta Mattila.

”Kaksijakoinen asia, väitösksestä voi lukea ja pohtia Toinin rehellisiä, yksityiskohtaisiakin kokemuksia lottana, vaimona ja äitinä. Mutta väitöskirjan tarkoitus on muutakin, ja merkitys laajempi”

”On varmaa, että kun Toini lottana kamppaili isänmaan puolesta, ei hän tajunnut tekevän- sä työtä myös kulttuurin hyväksi”

Todella upeeta!

Olin asiasta kuullut aikaisemminkin, mutta kun helmikuun Pyhäjärvi-lehti ilmestyi ja aukesi sivulta 3, päätös syntyi. Turkuun pitää ajella 25. helmikuuta väitöstä seuraamaan.

Vieli pari vuotta sitten en tiennyt akateemisista väittelyistä paljon mitään. Sitten tuli oman Anna-tytären väitös ja vähän ajan kuluessa naapurista kotoi- sin olevan **Heli Vihottulan**, o.s. **Felinin** väitös. Tiedän jo kustoksen ja opponentin ja protokollasta jo- tain. Kyllä niillä eväillä keh- taa Turkuun ajella. Etenkin kun samalla voi tavata ty- tärää ja tarjota hänelle ruo- kaa.

Tämä ei ole selostus väit- töksestä, enemmän tunnel- mista. Tuttavuuteni Pelko- sen perheeseen on syntynyt ja kasvanut vuosikymme- nien kuluessa Pyhäjärvi-juh- lien ja Karjalan kotiseutu- matkojen yhteydessä.

Toini Pelkonen oli ko- toisin Porsaanmäeltä ja **Lauri Savimäeltä**, niin kuin monet tietävät. Isä-**Veikon** kanssa molemmat kävivät Noitermaan kansakoulua ja ainakin Lauri oli isän rippikoulu- kaveri. Kovin lämpimät puheet ja kuulumiset on aina vaihdettu.

Anna Hynninen oli tut- kinut Toini Pelkosen tallen- nustyötä monipuolisesti ja varsin laajasti. Väitöskirjas- sa, jonka ostin, on 406 numeroitua sivua. Paritun-

tisen tilaisuuden aikana se- lasin kirjaa ja kuuntelin kes- kustelua. Ihmeellinen juttu, tässä työssä voi seurata tut- kittavaa aineistoa, seurata Toinin elämän vaiheita var- sin yksityiskohtaisesti, mut- ta myös arvioida tutkijan työtä ja siinä esiintyviä me- netelmiä.

Kaksijakoinen asia, väit- töksestä voi lukea ja pohtia Toinin rehellisiä, yksityis- kohtaisiakin kokemuksia lottana, vaimona ja äitinä. Mutta väitöskirjan tarkoi- tus on muutakin, ja merki- tys laajempi. Tekniikan mie- henä ja maanviljelijänä to- sin en osaa tarkemmin se- lostaa.

Yleisöä oli paikalla useita kymmeniä, enemmän kuin muissa seuraamissani väit- töksissä. Toisaalta tunnel- ma vähemmän jäykkä, mel- kein rento, silti arvokas ja juhlaya.

Siinä istuessani tulin taas enemmän suomalaisiksi ja isänmaallisemmaksi. Meillä on oma kulttuuri ja kieli, jonka avulla voimme suo- rittaa korkeimpia oppinäyt- teitä. Ja jos nyt jotkut kan- sanedustajat sattuvat lehteä lukemaan, ärisen voimak- kaasti, että antaa olla loppu niiden opiskelun ja kulttuu- rin rahojen tinkimisen kans- sa!

Anna kertoi, että hänellä oli useampia vaihtoehtoja väitöskirjan aiheeksi, noin henkilömielessä. Oli onni, että valinta osui Toiniin. On kerta kaikkiaan suuren-

moista, että kymmenien vuosien aikana ja kansa- kunnan suurissa vaiheis- sa tallennettu aineisto saa huiman arvostuksen ja ennen kaikkea tallentuu hienolla tavalla.

On varmaa, että kun Toini lottana kamppaili isänmaan puolesta, ei hän tajunnut tekevän- sä työtä myös kulttuurin hyväksi. Näin on tuon kulttuurin kanssa yleensäkin. Kun olen oikein miettinyt, huomaan lopuksi että kulttuuria taitaakin olla kaikki, mitä emme syö tai juo. Mutta se sitten vasta kulttuuria onkin!

Rauhallisen, mukavan, oman Anna-tytären kans- sa joen rannassa nautitun lounaan jälkeen ajelin kotiin. Henki oli ravittu, ja kehokin. Eipä ollut mikään turha reis- su. Oli ikään kuin vähän arvokkaampi olo. On isänmaalle tärkeää, että meillä on Turun yliopis- to! Ja siellä humanistinen tiedekunta, historian, kulttuurin ja taiteiden tut- kimuksen laitos.

Anna sanoi, että hänen isovanhempansa ovat jo poissa. Tuollaisten työn jälkeen voin vakuuttaa, että hänellä on mum- muja ja pappoja, veljiä ja sisaria ihan riittävästi meissä Pyhäjärvi-juuris- sa! Lämpimästi kiitos!

ESKO PULAKKA

Lotta Lunkreenin dokumentti nähtävissä

Dokumenttielokuva ”Lotta Lunkreenista” nähdään Vpl.Pyhäjärvi-seuran tilaisuudessa 2.4. Karjala-talolla. Lahtelainen lottana **Elsa Vanhala** on tullut tunnetuksi Eldankajärven jää -laulun lottana Lunkreenina. Helmi- kuussa 2016 valmistuneessa dokumentissa kerrotaan hänen vaiheistaan Talvisodasta 1939 Lapin sotaan 1945 asti.

Vanhala palveli muonituslottana Uhtuan suunnalla toimineen Jääkäriyrykmentti 32:n komentopaikalla ase- masotavaiheen aikana. Hauskoja kertomuksia sisältävä dokumentti antaa kuvan isänmaallisesta naisesta. Häntä haastateltiin 2006-2007 ja 2011.

Dokumenttielokuva on varsinaiselta nimeltään Rin- tamalotta. Sen on ohjannut Päijät-Hämeen Elokuva- keskuksen varapuheenjohtaja **Keijo Skippari**.

Elokuva voitti kultaisen mitalin Romaniassa elokuus- sa 2016 järjestetyissä World Movie Contest UNICA- filmifestivaaleilla. Kilpailuihin osallistui elokuvia 33 maasta ja avoimessa sarjassa kipaili 80 elokuvaa. Tämä oli vasta toinen suomalaisen harraste-elokuvaajan saa- vuttama voitto. **Heikki Kalima** oli paras Turussa 37 vuotta sitten järjestetyissä kilpailuissa.

RIITTA HIRVONEN

Satu Holma esitti Lotta Lunkreenia Vpl. Py- häjärvi-juhilla Ikaalisissa 2014. Kuva: Marjo Ristilä-Toikka.

Sotaveteraanien kunniaksi toinen sävellyskilpailu

Suomen Sotaveteraaniliit- to järjestää avoimen sävel- lyskilpailun sanoittaja **Anna-Mari Kaskisen** ru- noon. Runo ilmentää vete- raanien kunnioitusta ja pe- rinnettä, isänmaan rakkaut- ta, uskoa tulevaisuuteen ja positiivisuutta.

Sotaveteraaniliitto palkit- see kolme parasta kappal- etta ja pidättää itsellään käyttöoikeuden kappalei- siin. Kilpailuaika on 31.5. 2017 asti.

Sävellyskilpailun runo ja säännöt ovat liiton inter- net-sivulla:

<http://sotaveteraanit.fi/2017/02/22/sotaveteraaniliitto-jarjestaa-savellyskilpailun-annettuun-runoon/>

Taustatietoa sävellyskil- pailusta ja viime keväänä julkistetun sävellyskilpailun tuloksista viimeisestä Sota- veteraani-lehdestä: http://sotaveteraanit.fi/lehdet/SV%201_2017.pdf

Nuorille musiikintekijöille viime keväänä julkistettu sanoitus- ja sävellyskilpailu ratkesi helmikuun alussa. Sen voitti **Tuomo Tiitinen** (32) Seinäjoelta. Tuomo Tiitisen voittaja- kappaleen voit kuunnella tästä: <https://youtu.be/yYjx14jxl>

Puolesta Isänmaan Anna-Mari Kaskinen

1. Te parhaat vuodet annoitte puolesta isänmaan ja vastuun suuren kannoite te aikaan vaikeaan. On joukko barvalukeinen, vaan unohtu ei työ. Niin kaanan kansa muistaa sen kuin Suomen sydän hyö.

2. Me emme tänään aavistaa voi sodan pambua, ei huolta, tuskaa polttavaa, ei tubon kaubua, vaan teidät sotaan temmattiin keskeltä nuoruuden, kun paljon oli kesken niin ja taivas sininen.

Lisätietoja:

Toiminnanjohtaja
MARKKU SEPPÄ
markku.seppa@sovaveteraaniliitto.fi
p. 09 6126 2012

3. On taistelut jo taunneet, ja metsä huminoi, ja äänet, kaanan vaimen, nyt muistoissanne soi. Niin monta nuorta elämää vieläkin kaivataan, vaan ystäväiden liekei jää, ei sammu milloinkaan.

4. Nyt rauha aina vallitkoon rajoilla Suomen maan, ja soppu täällä hallitkoon, ei sotaa milloinkaan! Me robkeasti kuljemme nyt aikaan tulevaan ja rukouksiin suljemme maan kaiken kokonaan.

Porsaanmäen äänimuistot kiirivät kauas

VPL Pyhäjärven Porsaanmäellä 03.03.1934 **August** ja **Siviä Vesikon** perheen toisena lapsena syntynyt **Mikko Ilmari Vesikko** on muistellut pienen polvihousuisen paimenpojan elämänsä Pyhäjärvi-lehdessä 1980-luvulta lähtien.

Varsinaisen kimmokkeen muistojensa tallentamiseen Mikko sai keväällä kahdesta lehtiartikkelista. Ensimmäinen artikkeli oli Helsingin Sanomissa ja kirjoitukseen liittyvä valokuva oli Porsaanmäeltä, Mikon lapsuudenkodin pihalta päin kuvattuna. Toinen artikkeli oli Satakunnan Kansassa ja siinä kerrottiin tapahtumista Huittisissa maaliskuussa 1943. Vesikon perhe oli tuolloin, jatkosodan aikana, palannut kotiin Karjalaan, mukana 1941 Huittisissa syntynyt pikkusisko. Kipinä kirjoittamiseen syntyi silloin ja on siitä lähtien tuottanut paljon hedelmää rikastuttaen niin sukututkimusta kuin perinnekertuutakin etenkin karjalaisuudesta ja evakoudesta.

Lähes kaikki Mikon ansiokkaat kirjoitukset löytyvät myös Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran arkistosta, samoin kuin hänen arvokas monisatainen murresanastonsa sisältäen pääosin Pyhäjärven/Porsaanmäen sanoja, sanontoja ja sananparsia.

Mikko osallistui vuonna 2015 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkiston järjestämään keruukilpailuun "Muuttuvat suomalaiset äänimaisemat", jossa pyydettiin kuvauksia ja huomioita suomalaisista äänimaisemista. Keruukilpailun tuotoksista julkaisiin myös kirja, jonka ovat toimittaneet **Heikki Uimonen**, **Meri Kytö** ja **Kaisa Ruuhonen**. Kirjoittajat edustavat äänimaisema- ja musiikintutkimusta ja he ovat toimineet tiedellisinä kirjoittajina ja tutkijoina Suomessa ja ulkomailla. Kirjan on kustantanut Tampere University Press.

Kirjan ensimmäinen osa koostuu tiedellisistä artikkeleista, joissa eri alojen tutkijat analysoivat muuttuvia äänimaisemia. Kirjan toiseen osaan on valittu keruukilpailun osallistuneiden, kaikenikäisten kirjoittajien tekstejä, jotka edustavat mahdollisimman monia elä-

Kymmenenvuotiaan paimenpojan muistista: Vedenajo- ja ovimiehenä, talvisin 1943-1944

Porsaanmäen Vesikonmäellä alkoi vesi loppua kaivoista. Karja tarvitsi juomavetensä joka päivä. Lisävetä haettiin Kuumajärvestä. Elävästi muistan, miten yhdeksänvuotiaana rehnusin isän mukana. Isä selitti, ettei ihan joka päivä tarvii hevosta sen tähe valjastaa. Joskus sattui, että oli kovallakin pakkasella lähdevetä hakemaan.

Kinnarin rannassa oli avanto. Mukaan otettiin tuura ja tarvittaessa lapiokin. Isä kun tuuralla suurensi avantoa paksuun jäähän, lähti siitä monenlaista rousketta ja helinää. Pitkässä reessä oli 3-4 isoa tiinaa tai saavia, jotka oli tiukasti köytetty rekeen kiinni. Isä mätti avannosta isolla ämpärillä vettä tiinut täyteen. Vanhoja tärkkejä, loimia ja lautalevyjä laitettiin kansiksi, ettei vettä loiskuisi niin paljon pois astioista. Hevonen kun nykäisi reen liikkeelle, vettä tirskahelti jokaisen peitteen alta.

Hevonen ajettiin vesikuormineen kujamalle, navetan oven eteen. "Tääl on tyvenempää, eikä tunnu pakkaneikkaa nii kovalt", sanoi isä, ja jatkoi siinä samalla, kun otti peitteitä pois: "Mie kannan kahel ämpärillä vettä naveta puolel sin suuri astioi. Auvalle sie ain väli ovvii, jot lehmät ei sais nii paljo vettooa ja kylmää ilmaa. Ain ko mie oon mänt ovest, laita joutsaa ovi kii". Isä koukkasi ämpärit vettä täyteen, minä avasin oven. Oven auettua kuului: "Hyvyy, böö-ö", joku lehmä veti: "ammuuh", kun ne yllättyivät ja säikähtivät. Kaulaketjut kilisivät ja kalisivat, kuului ähinää ja puhinaa, kun lehmät nousivat makuulta seisomaan. Vanha viisas lehmä mulistai ja jatkoi märehtien makuutaan.

män alueita. Valintaperusteina pidettiin myös kirjallisia ansioita ja kirjoittajan kykyä kuvata äänimaisemia, sekä kuvauksien mahdollisimman laajaa maantieteellistä kenttää. Kirjoitukset on jaettu viiteen lukuun, joista "Reen jalakset lumella naukui ja narisi?" -otsikon alta löytyvät myös Mikko Vesikon äänimaisemamuistot. Ko. luvussa olevat kirjoitukset johdattavat menneeseen ja kadonneeseen maailmaan ja luku on otsikoitu lainauksella Mikon ohessa olevasta kirjoituksesta.

PAIVI SEPPÄNEN

Mikko Vesikko ja pikkusisko Hilka Vesikko (nyk. Hiiri).

Isä meni ämpäreineen, minä siinä samalla ja laitoin oven joutsaa kii. Isä tyhjensi ämpärit, avasin oven ja menin isän perästä oven ulkopuolelle ja muistin: ovi joutsaa kii. Koitin olla aina oven samalla puolen kuin isä, että sain oven äkkiä auki. Isä sanoi: "Joutsaa!" Kun saatiin vedet navetan puolelle, sanoi isä: "Nyt ko on näiki kylmä, hengahetää vähä aikaa ja haetaan sit toine kuorma, ko ens kerral ko tullaa, voip olla viel huonomp ilma, sen tähe tavotellaa ajaa viet nuoskailmal. Lämpimäl ilmal ovet saavat olla kyl selällä sen aikaa ko viet röijää navettaa".

Hevosreellä heiniä hakemassa Tiitulta

Setä kävi edellisiltana sanomassa: lähe mie kanssai aamul hakemaa heiniä Tiitulta, männää vaik järvejäätä myöte sinnepä mut tullaa tietä myöte takasi. Käyvää pois tulles yhes talos.

Kova pakkasaamu. Hevonen oli valjastettu heinähäkkireen eteen. "Onha siul tarpeeks vaatetta pääl, jottei tule kylmä?" Heti kun tultiin kujamalta ulos, reen jalakset alkoivat naukua kireässä pakkaslumessa. Jälleen ääni vaihteli? Kinnarin rannasta kun laskettiin jälle, tuuli oli vienyt lumet pois toisin paikoin. Vaikka oli karvahaton korvukset korvilla, siinä kuuli aamuhämärässä mitä erilaisempia ääniä.

Setä laittoi hevoset juoksemaan. Reen jalakset lumella naukui ja narisi. Välillä oli lumenton paikka, missä jalakset vaan humisi. Sii-

hen sekoittui hevosen kavi-oista (jäanauoista) lähtevä tasainen rapsutus. Väliin kovempi kopaus, kun hevosen kenkä irrotti suoremman jääpalan. Koska lunta oli eri paksu, lumisia ja lumettomia kohtia, niin reki nyökkäili ylös alas. Hevonen ravasi vilkkaasti, väliin reki napautti oikein nasevan kumauksen jäähän, kun se tuli lumelta jälle. Unettavaa kuunneltavaa lämpöisissä vaatteissa, aamuhämärässä kovalla pakkasella. Halvat soittimet, hevosen jalat ja reki?

Paimenpoika polvihousuissaan, alle kymmenen vuotias:

Keväällä aikaisin, kun lehmät laskettiin hakemetsälaitumille, laitettiin lehmille kellot kaulaan noin joka toiselle. Paimenet tiesivät (kuulivat), missä päin kellot kalahteli, kun lehmät söi taikka liikkui. Kellot olivat eri äänisiä, paimenet tiesivät, missä päin se ja se lehmä oli! Paimenet tiesi kellon kalahtelusta, jos lehmä söi taikka häisteli (housi) paarmoja ja karpäsiä. Punkkeihin häistely ei tehonnut!

Heinänniiton jälkeen, kun pellot, niityt kasvoivat uutta heinää ja ruohoa, paimenia tarvittiin kaiken aikaa, kun ei ollut aitoja! Meilläkin olivat ns. Tiituan niityt, neljän kilometrin päässä. Siskoni **Hilka** oli 13- tai 14-vuotias ja minä 9-vuotias. Oli toistakymmentä lypsävää, ja joka aamu mentiin, satoi taikka paistoi.

PAIMENPOIKA (82), Huittinen

Puheenjohtajan palsta

Jaksoja elämässä

Huomasin, että takana on jo kuusi eläkkeellä vietettyä vuotta. Tai eivät ne nyt pelkästään eläkkeellä ole vietettyjä, viljelin peltoa viime vuoteen saakka ja metsä kasvaa edelleen, mutta aamuisin ei tarvitse aina pakosti lähteä, ja se on mukavaa.

Vuodet ovat kuluneet nopeasti. Niin kuin olisi myötälättä ajellut jollakin vehkeellä, jota ei tarvitse polkea. Ajattelin, että elämän aikana on ehtinyt olla vilkkaampiakin kuuden vuoden jaksoja. Vaikkapa vuosien 1966 ja 1972 välillä.

Pääsin ammattikoulusta vuonna 1966. Sain pikku stipendin. Puolet annoin kotiin ja toisella puolikkaalla ostin työkaluja. Kaikkea piti huoltaa ja korjata. Pääsin heti töihin Suojapintaan, Purso-konsernin alkaajaan.

Mikä oli tilanne kuuden vuoden jälkeen? Tuore ukkomies oli käynyt ensimmäisen vuoden Tampereen teknillistä oppilaitosta, koulun puolta. Helsingin vaellusvuodet ja armeija olivat takana, taksussa ammattitutkinto lentokoneiden laitemekanikon ammattiin, kuorma-auton ajokortti, yksityislentäjän lupakirja sekä alikersantin sotilaspassi, tärkeimpiä mainitakseni. Eiväthän ne taksussa kaikki paperit aina olleet, mutta hankittuja tai saatuja kuitenkin.

Ilmeesti sitä ehti silloin. Ja jaksoihin.

Nyt tuntuu, että kuuden viimeisen vuoden aikana on kehittynyt vain paino pikkuisen ja kyyneys enemmän. Masentaako? Mietitään vähän. Ei tietenkään!

Jos ei itselle tapahdu, ympäristö on kehitystä täynnä. Keskimääräinen pojanpoika täyttää juuri kuusi vuotta, hänellä on lisäksi iso- ja pikkuveli. Lapset ovat asemoituneet yhteiskuntaan kelpo tavalla.

Vaikka Valmetin portaat tuntuvat korkeammilta kuin ennen, sinne kohtuudella pääsee. Ja vaikka moottoripyörä aiottiin laittaa verolle, senkin selkään jaksaa vielä nousta. Jos niveliä kolottaa, ne ovat kuitenkin olemassa, koska niitä kolottaa.

Tiiviotan säätiölle, lukijoille ja ystäville hienoja kuuden vuoden tai minikahansa mittaisia jaksoja runsaasti lisää. Toisaalta, liikaa ei kannata verrata nuoruuteen ja ikätasoitusta voi kukin antaa itselleen oman mielen ja hetkellisen tunnelmien mukaan.

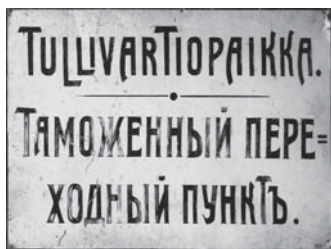
ESKO PULAKKA

SUVANNON SEUTU 1917-1921

elämää ja ihmiskohtaloita

Elämää ja ihmiskohtaloita vuosilta 1917-1921 Suomen itsenäisyyden alkua ajoilta!

Tilaukset
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö ja
Vpl. Pyhäjärvi-seura

Tullivartiopaikan kilpi Karjalan kannakselta. Tullimuseo.

Sata vuotta sitten: Tullipuomit rikki, virka-aseet vietiin

Sata vuotta sitten Suomen itsenäisyyden alkuaajalla tullipuomit rikottiin ja virka-aseet vietiin – ja virkamiehet joutuivat vallankumouksellisten vihan kohteeksi.

Keisari Nikolai II:n kaatuminen 15.3.1917 herätti suurta innostusta, mutta myös levottomuuksia. Venäjän rajalla asukkaiden viha kohdistui Tullin virkamiehiin, koska heitä pidettiin vihautun keisari-vallan edustajina.

Vain kaksi päivää keisarin vallasta luopumisen jälkeen, 17.3., saapui Karjalan kannaksen Metsäpirtin pitäjässä olevalle Tapparin tullivartiopaikalle aseistettu miesjoukko. Heidän mukanaan oli myös eräs ylimääräinen tullivartija. Vartiopaikalla väki uhkaili siellä palveleita muuttamaa tullivartiota ja päällysmiestä sekä hajotti puinen rajapuomin. Kurinpitotoimenpiteenä rähinöitsien osallistuneen tullivartijan virkamääräys peruutettiin 24.3. ja aloitettiin poliisitutkinta.

23.3. aseistettua väkeä saapui myös Laatokan pohjoispuolen maarajalla olevalle Käsnäselän tullivartiopaikalle. Joukko kutsui itseään Toimeenpanevaksi komiteaksi, jonka puheenjohtajana oli paikallinen pappi. Vallankumoukselliset vaativat tulliviranomaisten poistumista ja hajottivat rajapuomin. Komitea otti haltuunsa tullivartiopaikalla olevat takavarikoidut tavarat, pääasiassa sokeria ja 16 pulloa venäläistä spritiä. Väkijoukko myös vei Tullin vartiopäiväkirjat, virkamerkkit ja aseet uhaten tullimiehiä surmaamisella.

Väkivallan uhan vuoksi Käsnäselän kaksi tullimiestä siirtyivät 11 kilometrin päähän ja yrittivät jatkaa sieltä rajaliikenteen vartioimista. Helsingissä Tullihallitus pyysi senaattilta hätäantenneina toimintaohjeita. Poliisia pyydettiin tutkimaan tapahtumat, mutta kesällä paikkakunnalla kerrottiin vallitsevan jo ”täydellinen kaaos”, mikä teki tutkinnan mahdolliseksi. Menetettyt aseet ja tavarat vietiin Venäjän puolelle. Osa saatiin myöhemmin takaisin.

23.3. myös Laatokan toisella puolella olevalla Sortanlahden tullivartiolla tuli Venäjän puolelta joukko venäläisiä rajavartiostolaita ja paikallisia asukkaita. He pakottivat sikäläiset tullivartijat luovuttamaan revolverinsa, ammuksensa, miekkansa ja takavarikossa olleet 12 pulloa väkiviinaa. Sortanlahden vartion miehistö oli nelihenkinen. Täälläkin koetettiin järjestää rikostutkinta. Menetettyt aseet onnistuttiin saamaan takaisin huhtikuussa.

Venäjän rajalla asukkaiden viha Tullia kohtaan näkyi myös muissa kansalaiskokouksissa, joissa vaadittiin tiettyjen tullivirkamiesten erottamista.

Tuon ajan tullipuomit olivat puusta. Tullimuseo.

Tuomo Tenkanen pakinoi: Karkulaiset

– Terve Olli!
– Terve vaan, Risto!
– Mihinkäs olet menossa?

– Läksin vaan haukkamaan raitista ilmaa. Entäs sinä?

– Niin minäkin. Eikä se ilma, tai pitäisi kai sanoa ilmapiiri, ollut niin puhdas meillä muutenkaan. Vielä aamulla tuntui, että päivästä tulisi mitä lämpimän ja valoisin. Tarkoitin, että huomasiin jo silloin Annelin olevan mitä parhaimmalla tuulella ja ajan mittaan se hyväntuulisuus tarttui minuunkin. Yhdessä teimme siinä viikonlopun siivoushommia ja töistä huolimatta tunsin olevani suorastaan onnellinen. Vaikka meidän avioliittoamme eivät enää aikoihin ole lämmittäneetkään mitään lauhkeat suvitteet saati sitten kesän polttavat helleaalot, niin tänään tuntui kuin keskelle pitkää ja viileää kaamoskautta olisi saapunut mitä lämpimän suojasää. Samalla huomasiin, ettei aikakaan ole sorvannut meihin kumpaanakaan paremmin näkyviä vuosirenkaita, jonka siinä sivussa mielihyvin panin merkille Annelin pyöriessä nurkissa siivousrätinsä kanssa. Ja...

– Ja lopun minä arvaan. Kun kaikki nurkatkin jo kiilsivät puhtauteen eikä lapsetkaan olleet kotona niin...

– Väärin. Kun siinä sitten hauskoja menneitä aikoja muistelimme, niin Anneli kapsahti kaulaani ja kysyi, että rakastanko minä häntä yhtä paljon kuin silloin ennenkin. Sanoin, että kyllähän sinä sen tiedät, että rakastan. Rakastatko aina, vaikka tullilaisin huikan rahaakin, sillä minulla on nyt harvinainen tilaisuus saada ostaa edullisesti muodikas turkki työkalverini tuttuun liikkeestä ja...

– Ja niinpä se hyväntuulisuusaalto siinä silmänräpäyksessä keikahti pyllylleen ja olet nyt tässä miettimässä, että onko jokaiseen tavallisuudesta poikkeavaan tilanteeseen aina jokin koiran haudattuna?

– Niinhän siinä oikeastaan kävi.

– Samaan tapaan kävi minullekin. Tosin meillä ei tänään tehty suurempaa siivousta, mutta tuskin Kaisa oli ehtinyt ottaa pölynimuria, kun jo äikeissään huusi, että minun olisi paljon mukavampi nostella jalkojani jossakin ulkona kuin kotona pölynimurin edessä. Usein vaimon siivotessa tuntee olevansa liika omassa talossaan. Jos siirryt toiseen paikkaan niin se on se seuraavaksi siivottava ja kun taas siirryt niin...

– Kuule, minäkin olen huomannut tuon saman.

– Mistä sinä luulit sen johtuvan?

– Siinä varmaankin naisukupuoli haluaa näyttää, kuka on herra talossa, ainakin silloin, kun siivotaan. Ja jos et nostele koipiasi, niin saat itse siivota ja sen olet ehkä vaistonnutkin.

– Lisäksi sillä saattaa olla joko uteliaisuudesta tai muista seikoista johtuva merkityksensä, jonka nainen haluaa selvittää ärsyttämällä miehen tällä tavoin ensin puhumaan.

– Juuri niin. Kaisa on mököttänyt siitä asti, kun en tarpeeksi arvostanut hänen viikko sitten ostamaansa vaaleaa peruukkiansa. Sanoinpahan vain, että vielä me ehdimme kyllästymiseen asti katsella toistemme harmaita hapsia, kun se aika koittaa.

– No etpä tarpeeksi arvostanut. Katso, ihminen on loitonnut niin kauaksi alkuperäisistä, vaistonvaraisista elintavoistaan, että niin sanotut kosiskelun primitiiviset seksuaalisignaalit ovat muuttuneet, ja sen, mitä silläkin saralla teemme, teemme usein kompelempi, kuten yrittämällä tehdä itseme houkutteleviksi pukeutumalla melkein päättömästi.

– Ja päätönsä ei tarvitse peruutakaan. Kuule, mitä tiedettää sä oikein harastat?

– Mitäpä tieteitä minä nyt, mutta käyttäytymisestä ja pukeutumisesta puheen ollen yritämme sovittaa ne aina tilanteen mukaan, olivatpa tulokset sitten kuinka läpinäkyviä hyvänsä.

– Voitko sanoa vielä jonkun muun esimerkin?

– Mikäpä siinä, jatketaan edelleen naisista. Naiset peittävät rintansa, mutta korostavat kuitenkin niiden muotoja toppaamalla rintsikoihin täyteitä saaden näin aikaan selvän seksuaalisen signaaliin. Joskus on välttämätöntä kavennettu oikeaksi ampuisvyytäröksi. Lisäksi naiset käyttävät tekoriipsiä, tekohiuksia, tekokynsiä ja ovatpa käyttäneet takapuolta suurentavina tyrmyrejäkin eli tekotakapuolia. Korkeakorkoisia kenkiä käyttämällä väristetään kävelyasentoa, että saataisiin takapuoli keinuamaan. Sitten kaikki huulipunat ja hajuvedet ja puhdistusemulsioit pesivät pois naisesta hänen oman biologisen tuoksunsa. Hän laittaa tilalle kaupalliset, seksikkäät keinotuoksut spruutaamalla suihkun sinne, toisen tänne. Ja vielä hän ajaa pois kaikki näkyvät karvatupsut niin kainaloista kuin koivastakin muistuttaen lopulta näytekukan kuiva-kiskoista mallinukkea.

– On tuossa peräinkin. Mutta nyt sinä olet puhunut vain naisista. Ajammehan me miehetkin partamme, ja kun tarkkaan muistelen, niin eikös kerran ol-

Tuomo ja Liisa Tenkanen Tampereella Tenksten sukujuhlissa kesällä 2012.

lut aika, jolloin miehet käyttivät sellaisia kalukukkaraita ja pitkiä peruukkejaakin? Ja olemme käyttäneet toppattuja olkapäitä ja lättähattuja ja...

– Se on totta. En tarikoitanutkaan puhua pelkästään naisista, mutta en ehtinyt vielä pitemmälle. Sitä paitsi meissä ihmisissä, niin miehissä kuin naisissakin, on myös aivan päinvastaisesti käyttäytymistä tyyppejä. On koteja, joissa vallitsevat hyvin ankarat käyttäytymissäännöt ja pukeutumistavat. Monet tavallisetkin asiat ovat kiellettyjä, olipa niissä sitten järkeä tai ei. Puheminen ruokapöydässä kielletty! Television katseleminen kielletty! Sisäänkäynti kielletty! Kaikki kielletty! Ja varmaa on, että nämä ihmiset eivät itsekään pidä kaikista säännöistään, mutta heidän on keinollalla millä hyvänsä säilytettävä kasvonsa ja traditionsa.

– Minä myös olen huomannut ihmisten jakavan jokapäiväisen elämäme eri tehtävät kulttuurin vaatimusten mukaisiin rooleihin. Miehet vievät roskapussin ulos, naiset tiskaavat astiat; kotityöt kuuluvat naiselle, ulkotyöt miehille. Toiset menevät nukkumaan säännöllisesti samaan aikaan, eikä vasta sitten kun väsyttää. Joku ei voi ehdottaa miehelle tapaamista eikä maksaa laskua, koska on nainen. Sellaisethan ovat miesten asioita. Sitä paitsi me kaikki olemme aivan liian ennakkoluuloisia ja järeitä. Ja tietäkö sitten kukaan miten tulisi elää, että olisi onnellinen ja mitä onni on?

– On olemassa satu, joka kertoo onnen olevan ihmisellä, jolla ei ole hyväksymisen tavoittelun tarvetta. Ja satu kuuluu näin:

Iso kissa näki pikkukissan ajavan takaa häntäänsä ja kysyi: ”Miksi tuolla tavoin ajat takaa häntääsi?”

Pieni kissa vastasi: ”Olen kuullut, että parasta kissalle on onni, joka on hännässäni. Kun saan sen kiinni, löydän onneni.”

Iso kissa sanoi: ”Minäkin olen ajatellut samoja maailmankaikkeuden ongelmia ja tullut tulokseen, että onni on minunkin hännässäni. Mutta olen huomannut, että kun tavoitin sitä, se juoksee edelläni. Niinpä en enää tavoittele sitä, ja se seuraa aina mukana minne ikinä menenkin.”

– Se oli hienosti oivallettu. Mutta lisäksi on sanottu, että jos haluat maailman muuttuvan, niin älä tuhlaa aikaasi valituksiin, vaan tee jotakin. Siksipä lähdenkin tästä katsomaan, onko huoneisto jo siivottu, joten terve vaan ja toivon, ettei sinunkaan onnessi juoksisi ainaostaan edelläsi minne ikinä menetkin!

– Terve, ja sinun tulee olla tarkkaavainen kotiin mennessäsi, sillä ovensasi saattaa lukea: SISÄÄNPÄÄSY KIELLETTY!

TUOMO
TENKANEN

Kirjoitus on aiemmin julkaistu Tavukanavalehdessä vuonna 1979

Tuomo Tenkanen on syntynyt 19.08.1934 Vpl. Pyhäjärvellä Vernitsan kylässä. Harrastuksia ovat mm. valokuvaus, runojen ja proosan kirjoittelu, valokuvien korjaus ja muokaus, radioamatööriasiat, vanhempi musiikki ym. Työpaikkansa henkilökuntalaitteen hän kirjoitti 25 vuoden aikana jatkuvasti. Hän ei kuitenkaan ole kirjoittanut kun yhden pakinan ja yhden esseen. Vernitsalla hän on käynyt vaimonsa Liisan ja myös lasten kanssa.

– Ikävä sinne on mennä enää rikottuja paikkoja ja tyhjyyttä katsomaan. Vernitsalla on vanhaan karttaan merkitty noin sata taloa tai rakennusta, mutta nyt siellä ei ole yhtään entisistä jäljellä.

Pyhäjärveläiset muuttivat Satakuntaan

Viimeisten vuosikymmenien muuttokäytännöt ovat tuoneet muutoksia myös Vpl. Pyhäjärveltä muuttaneiden lääninjakoon.

Tosiasiaan on, että Satakunta ja sen aikaisemmat pitäjät: Hämeenkyrö, Ikaalinen, Suoniemi, Suodenniemi, Kiikoinen, Tyrvää, Karkku, Lavia, Kiikka, Keikyä, Jämijärvi, Kauvatsa ja Huittinen olivat pyhäjärveläisille osoitettuja uusia asuinpaikkakuntia.

Kuntaliitosten myötä rajat ovat siirtyneet ja myös maakuntien ja läänien rajat ovat nyt toiset kuin silloin. Onkin aivan oikein syytä puhua Häme-Satakunnasta ja nuoremalle välle selostaa tarkemmin asiaa. Googlen sivuilta löytyy aika tarkat selvitykset myös lopetuista kunnista ja "Suomenmaa" -teoksessa on selvityksiä entisistä kunnista.

Nykyistä Satakuntaa käsittelevässä kulttuuriteoksessa "Satakunnan kulttuuriympäristöt" mainitaan Satakuntaan muuttaneen karjalaisväestöä pääosin Hiitolasta ja Räisälästä. Huittisiin mainitaan muuttaneen väkeä Sakkolasta, joka kyllä pitää paikkansa, mutta valtaosan Huittisiin muuttaneista oli juuri Pyhäjärveltä.

Toki kirja käsittelee ainoastaan nykyistä Satakunnan maakuntaa mutta kyllä Huittinen, Koke-

mäen Kauvatsa, Porin Lavia ja Jämijärvi pyhäjärveläisväestöineen muodostaa varsin edustavan otoksen karjalaisväestöstä. Karjalaisseurojen Satakunnan piiriin kuuluu edelleen myös Sastamalan ja Kiikan karja-

laisseurat ja seurojen edustajat pitävät kyllä pyhäjärveläisyyden asiaa esillä. On ilahduttavaa, kun useissa Vp. Pyhäjärvi-juhliissa laulettiin Satakunnan maakuntalaulu, vaikka oltiinkin nykyisellä Pirkanmaalla.

Eräällä kotiseutumatkalla matkareittimme kulki Huittisten kautta Äetsän Kiimajärven ohitse Nokian ja Tampereen kautta rajalle ja siitä kohti Pyhäjärveä, ja illansuussa olimme taas Kiimajärven rannal-

la; nyt kyseessä oli entisen Vpl. Pyhäjärven Kiimajärvi. Nykynuorison kannalta onkin tärkeitä kertoa niin maakuntarajojen muutokset kuin samannimisten jervien sijainnit.

Mielenkiinnolla olen seurannut Vpl. Pyhäjärvillehdeä julkaisua "uusille asuinsijoille" -kirjoitussarjaa, joka kertoo noitermaalaisen muutosta entiseen Suoniemen pitäjään. **Anna-Liisa Heikkilä** on todella perusteellisesti paneutunut asiaan.

Otin vielä avukseni osoitetiedon ja Googlen kuvamateriaalin ja näinpä pystyin vierailemaan monen entisen noitermaalaisen sodan jälkeisen asunnon portilla. Toki olen muuttamaan otteeseen vieraillut kujilla ja tantereilla henkilökohtaisestikin.

Suoniemi on aikoinaan ollut varsin erikoinen sijotuspaiikkakunta. Kulovesi on jakanut pitäjän kahteen osaan ja mm. Suoniemen kirkko on ollut varsin hiljaisella paikalla pitäjän läniosassa. Pitäjän keskus on toiminut Siurossa, joka sekin on jakautunut Suoniemen ja Nokian Siuroon.

Entiset kotiseudun kyläkirjat ja kartat ovat hyviä apuvälineitä nuorison tutustumiseen entisiin isovanhempien kotiseutuihin.

REINO ÄIKIÄ

Viipurilainen stroganov on vuoden 2017 ruoka

– Stroganov on helppo valmistaa suu-
rellekin joukolle ja
puolipielava on sopiva
juhlaileväksi.

Viipurilainen stroganov

50 g voita
300 g naudan
paahdoppaistia
1 sipuli
10 pippuria
½ dl vehnäjauhoja
3 dl vettä
1 dl kermaa
2 rkl tomaattisostetta
suolakurkkua

1. Kuumenna valurautainen pata tai pannu. Sulata voi ja ruskista sentin kokoiset lihakutiöt.

2. Lisää pannulle hienonnettu sipuli ja murskatut pippurit. Sekoita pari minuuttia, kunnes sipulit pehmenyvät. Nykyään käytetään myös tomaattisostetta, jota sekoitetaan minuutin verran ennen jauhojen lisäystä.

3. Lisää vehnäjauhot ja sekoita pari minuuttia. Vehnäjauhojen ei tarvitse välttämättä ruskistua.

4. Lisää lämmintä vettä vähän kerrallaan koko ajan puuhaamalla sekoittaen. Anna kastikkeen suhinoida viitisen minuuttia. Lisää kerma.

Lisää kastikkeeseen suolakurkkupaloja ja tarjoa lisäkkeenä perunamuusia

Esimerkkejä entiseen Satakuntaan pika-asutus- ja maanhankintalain nojalla muodostetuista siirtoväen tiloista sekä prosenttiosuudet viljelmistä ja peltomääristä

Kunta	vilj.kpl	% viljelmien kok.määrästä	% kunnan kok.peltoalasta
Vammala	11	22	2,9
Huittinen	184	13,4	10,6
Hämeenkyrö	166	10,9	9,8
Ikaalisten mlk.	71	3,7	3,1
Jämijärvi	25	3,3	3,7
Karkku	26	4,9	5,4
Kauvatsa	31	6,8	6,9
Keikyä	14	5,1	5,6
Kiikka	38	6,9	7,5
Kiikoinen	14	2,9	3,6
Lavia	33	3,6	3,7
Mouhijärvi	57	7,5	8,8
Suodenniemi	39	7,1	7,2
Suoniemi	59	20,6	16,2
Tyrvää	93	7,7	7
Yhteensä	861		

Lähde. Maatalouspiiri/Reino Äikiä Karjalaiset Huittisissa Valtiosa ko. tiloista muodostettiin varmasti Vpl. Pyhäjärveltä lähtöisin oleville viljelijöille. Lisäksi useita tiloja muodostettiin vapaachtoisin kaupoin.

WERNITSAN VIJELYKSILTÄ SORTANLAHDEN KAUPPAPAikkaan

Kyläkirja kertoo Vpl. Pyhäjärven Wernitsan, Sortanlahden, Haapalan ja Rautakorven kylähistoriaa. Tarinoiden tukena selkeät karttalehdet.

Hinta 40 euroa + postitus ja pakkaus.

Kirjan toimittanut Ikaalisten Karjalaseura
Yhteystiedot, puh. 040 734 28 65 /
sähköposti, lea.jokinen@ippnet.fi

Hyvät pyhäkylloiset, jälleen on vuosi vierähtänyt ja on aika yleiseen kokoukseen.

Kokous on 22.4.2017 Kiikassa Kinnalan Koukulla Haapaniemmentie 21.
Kokous alkaa kello 11.30 ruokailulla, josta perimme 20 euroa henkilöä.

Kello 14.00 alkaa uuden kirjan "Taubilan kartano - lahjoitusmaakaudesta Fazerin aikaan" julkistamistilaisuus.

Kirja on myytävänä tilaisuudessa 30 euroa.

Ilmoitathan ystävällisesti tulostasi jompaan kumpaan tai molempiin tilaisuuksiin Seija Jokiselle puh. 040 8355820, sähköposti seija.jokinen@netti.fi tai Mauri Hauhialle puh. 040 0213369, sähköposti taubila@pp.inet.fi.

Vpl Pyhäkylä-Seura tarjoaa kahvit tilaisuuden lopuksi.

Olette kaikki tervetulleita, tervetuloa.
Vpl Pyhäkylä-Seura
Hallitus

Taubilan kartano

- lahjoitusmaakaudesta Fazerin aikaan

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön adressit

Adressit 10 euroa
kappale
+ postituskulut.
Tilaukset:
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899
tai

juhaniforsberg@gmail.com

Muistojen järvi -DVD:stä on otettu toinen lisäpainos. DVD julkaistiin v. 2007. Uuteen painokseen v. 2011 lisättiin Kaarina Pärssin kirjoittama esite. Levyä voi ostaa seuran tilaisuuksissa tai tilata Kaisa-Liisa Korhonselta. Hinta on 20e / kpl.

Vpl. Pyhäjärvi -tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki nyt **vaakunapaita**, jota saatavana jälleen kaikissa pohjaväreissä valkoinen, helmenharmaa ja musta. Tuote, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asuksesi tuleville kotiseutumatkoiille, vaikka koko ryhmälle. Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, mutta helmenharmaissa vain pyöreäaukkoisena. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja isommat koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Mustia V-aukkoisia vain muutama iso koko jäljellä.

Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta 1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elokuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl.

Seuran 50-vuotishistoriikki (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl. Hanki myös kirja **Suvannon seutu 1917-1921**, elämää ja ihmiskohtaloita: hinta jäsenille 30 euroa, muille 40 euroa.

Postitettaessa lähetyksiin lisätään postituskulut. Tilaukset ja tiedustelut toistaiseksi ainoastaan Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi (huom. muuttanut sähköpostiosoitte)

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

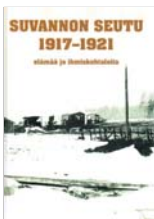
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä tuotteita itselle tai lahjaksi:

Pyhäjärvi-kirja
350 s. Reino O. Kukko –
Kaarle Viika, 1989.
Historiaa sanoin ja kuvin,
sekä murrenastasto
selityksineen.
Hinta 25 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön 60-vuotishistoriikki
136 s. Reino Äikiä, 2008.
Runsasti kuvia ja muis-
teluita säätiön alkua ajoilta
ja eri paikkakunnilla pidi-
tetyistä Pyhäjärvi-juhlista
ja muista pyhäjärveläis-
ten tapahtumista.
Hinta 20 euroa.

**Suvannon seutu
1917-1921, elämää ja
ihmiskohtaloita**
336 s.
Suvannon seudun
paikallishistorian
työryhmä, 2015.
Hinta 40 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
pöytästandaari**
Suunnittelu Kaarle Viika,
1963. Hinta 42 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
isännänviiri**
Koko 45x400 cm.
Suunnittelu Kaarle Viika,
1992. Hinta 75 euroa.

Hintoihin lisätään postituskulut.

Tilaukset ja lisätiedot
Pirjo Kiiala,
puh.0442815 047 tai
pirjo.kiiala(at)gmail.com.

Mistä löydän hyvät lahjat?

Tässä vihjeet: Hanki kirjapari
Kaunistu Vpl Pyhäjärveä, osat I ja II.
Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4.
Hinta vain 95 euroa + läh. kulut.

**Suvannon seutu 1917-1921
elämää ja ihmiskohtaloita** 335 sivua.
Hinta vain 40 euroa + läh. kulut.

Lisätietoja ja tilaukset:
taubila@pp.inet.fi tai 040 021 3369
seija.jokinen@netti.fi tai 040 835 5820
Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä
ilman lähetykskuluja.
Sekä <http://vpl-pyhaajarvi.fi> kirjapuoli.

TAPAHTUMAKALENTERI

Karjalainen kattaus 1.4.2017 klo 12:00 Ikaalisten seurakuntakeskuksessa. Kattaus koostuu kalakeitos-
ta, piirasta ym. lisukkeista, jälkiruokineen. Ohjelmassa
karjalaisia yhteislauluja. Auli Mäkinen lausuu Väinämöi-
sen kanteleensoiton. Musiikin tohtori, Ikatansoitin ra-
kennusosaston lehtori Rauno Nieminen esittelee tilai-
suudessa vanhoja karjalaisia soittimia. Kontupohjan
ystävyyssseurakunnasta vieraana suomenkieltä opiskele-
va Oksana Dyba. Tilaisuuden vapaachtoinen maksu
lahjoitetaan Kontupohjan seurakunnalle. Tervetuloa -
Ikaalisten Karjalaseura ja Ikaalisten seurakunta.

**Vpl. Pyhäjärvi-Seura ry:n sääntömääräinen kevät-
kokous pidetään su 2.4. klo 14.** Karjala-talon Sorta-
vala-salissa. Alussa katsotaan dokumenttielokuva Rinta-
malotta. Tiedotetaan la 6.5. kevätrekkestä Tampereelle
(viim. ilmoittautumispäivä) sekä 14.-17.7. matkasta Vpl.
Pyhäjärvi-juhille. Kahvitarjoilu (omakustanne) ja arpa-
jaiset (arpajaisvoittoja toivotaan). Tervetuloa!

Tampereen Seudun VPL Pyhäjärvikerhon huhti-
kuun tarinatuokio on keskiviikkona 5.4.2017 klo 13.30
Koulukatu 12, Tampere. Tarinatuokiassa retkiasiaa,
tietoja myös sihteeriltä puh. 044 2815 047.

Lahden seudun Vpl Pyhäjärvi-kerhon huhtikuun
kokous pidetään torstaina 6.4.2017 klo 13 alkaen
Paasikivenkatu 10:n kerhuhuoneessa Lahdessa. Asiaa
tulevan kesän Pyhäjärvi-juhlista. Tervetuloa!

Vpl. Pyhäkylä-Seuran yleinen kokous on 22.4.
2017 Kinnalan Koukulla Haapaniementie 21. Kokous
alkaa kello 11.30 ruokailulla, josta perimme 20 euroa
henkilö. Kello 14.00 alkaa uuden kirjan julkistamistilai-
sus. Lue kirjoitus Taubila esiin. Tervetuloa, ilmoittami-
set Seija Jokiselle tai Mauri Hauhialle.

Montruan, Pöhlön ja Kalamajan jakokunta tie-
dottaa! Jakokunnan kokous ja kesäretki järjestetään su
2.7.2017. Linja-automatka alkaa Sastamalasta ja suun-
tautuu Keikyän kautta Huittisiin, Raumalle ja Eurajoelle.
Ruokailun jälkeen pidämme jakokunnan kokouksen ja
tutustumme Rauman kaupungin nähtävyyksiin. Eurajoen
Kuivalahden kesäteatterista olemme varanneet liput
klo 18.00 alkavaa Evakko-näytelmää katsomaan. Il-
moittautumiset ja lisätiedot: Pertti Pohjolainen,
0504000171 tai yrjokaasalainen45@gmail.com, tai
0400626770. Tervetuloa!

Vanhoja Vpl. Pyhäjärvi-lehtiä voit katsella netistä
kotisivuiltamme.

Seuraava Pyhäjärvi-lehti

ilmestyy huhtikuussa 2017.

Aineistot toimitukseen viimeistään

13.4. mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö sr
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhaajarvisaatio

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Korpimetsäntie 16
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622
marjo.ristila-toikka@
kolumbus.fi

Toimitusneuvosto:
Tarja Kopalainen, Pertti
Hakanen, Mauri Hauhia,
Kirsti Naskali, Esko Pu-
lakka, Markku Pärssinen ja
Marjo Ristilä-Toikka.

Toimituksella on oikeus
lyhentää ja muokata
lehteen lähetettyä aineistoa.

**Tilaukset, jakeluhäiriöt ja
osoitteenmuutokset:**
Toimitus, päätoimittaja
Korpimetsäntie, Lempäälä
kts. yhteystiedot vierestä

**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
asiamies**
Kirsti Naskali
Miharintie 312
37200 Siuro
puh. 040 719 2692
kirsti.naskali@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Painopaikka:
Botnia-Print Oy
Kokkola

Lehden vuosikerran tilaushinta 35 euroa

Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienien ilmoitusten.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%